

ΣΤΕ 4439/2012

ΤΜΗΜΑ Γ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 5 Μαΐου 2011, με την εξής σύνθεση: Γ. Σταυρόπουλος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Γ΄ Τμήματος, Ν. Μαρκουλάκης, Μ. Βηλαράς, Μ. Σταματελάτου, Δ. Μακρής, Σύμβουλοι, Α. - Μ. Παπαδημητρίου, Ε. Τζιράκη, Πάρεδροι. Γραμματέας η Δ. Τετράδη.

Για να δικάσει την από 4 Μαρτίου 2011 αίτηση:

του , κατοίκου Πειραιά (.....), ο οποίος παρέστη με τη δικηγόρο Ελ. Καναβάκη (Α.Μ. 12283), που την διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του , κατοίκου Πειραιά (.....), ο οποίος παρέστη με τον δικηγόρο Γ. Σωτηρέλη (Α.Μ. 13849), που τον διόρισε στο ακροατήριο.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ΄ αριθμ. 302/2011 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Συμβούλου Μ. Σταματελάτου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την πληρεξούσια του αναιρεσείοντος, η οποία ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον πληρεξούσιο του αναιρεσίβλητου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου

κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ΄ αριθμ. 1039324, 1039325 και 2710874/2011 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση, όπως συμπληρώθηκε με το από 19.4.2011 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η αναίρεση της υπ΄ αριθμ. 302/2011 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, με την οποία απορρίφθηκε ένσταση του ήδη αναιρεσείοντος, , υποψήφιου δημοτικού συμβούλου του πρώτου επιλαχόντος συνδυασμού «.....» στις εκλογές της 7ης και 14ης Νοεμβρίου 2010 για την ανάδειξη δημοτικών αρχών του δήμου Πειραιά, κατά της υπ΄ αριθμ. 6312/2010 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, με την οποία ανακηρύχθηκαν ο επιτυχών και οι επιλαχόντες συνδυασμοί και οι τακτικοί και αναπληρωματικοί δημοτικοί σύμβουλοι κάθε συνδυασμού, και κατά του συνυποψηφίου του στον ίδιο συνδυασμό και ήδη αναιρεσίβλητου, Με την ένσταση αυτή ο αναιρεσείων, ο οποίος εξελέγη πρώτος αναπληρωματικός

δημοτικός σύμβουλος στην 1η Δημοτική Ενότητα (Δυτικού Τομέα) με 1350 σταυρούς προτίμησης, ζήτησε να ανακηρυχθεί τακτικός δημοτικός σύμβουλος στη θέση του αναιρεσίβλητου, ο οποίος εξελέγη στην ίδια Δημοτική Ενότητα με 1356 σταυρούς προτίμησης. Επίσης, με την προσβαλλόμενη απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά απορρίφθηκε η ασκηθείσα από τον αναιρεσίβλητο αντένσταση.

3. Επειδή, στην παρ. 3 του άρθρου 46 του ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α' 87) ορίζεται ότι: «Οι ενστάσεις εκδικάζονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό από το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα του ο οικείος δήμος». Περαιτέρω, στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι: «Κατά των αποφάσεων που εκδόθηκαν από τα τριμελή διοικητικά πρωτοδικεία χωρεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την παρέλευση του πενθημέρου που ορίζεται στο άρθρο 260 παράγραφος 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας». Εξάλλου, στο άρθρο 53 παρ. 3 του π.δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (Α' 8), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 35 του ν. 3772/2009 (Α' 112) και, στη συνέχεια, αντικαταστάθηκε από το άρθρο 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010 «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις» (Α' 213/17.12.2010), που άρχισε να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 2011 (σύμφωνα με το άρθρο 70 του ν. 3900/2010), ορίζεται ότι: «Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από το διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης απόφασης προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου».

4. Επειδή, από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση σε συνδυασμό και προς τα διαδικαστικά έγγραφα του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Ο αναιρεσείων έλαβε, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στον πίνακα αποτελεσμάτων της 7ης Νοεμβρίου 2010, 1350 σταυρούς προτίμησης καταλαμβάνοντας την 2η θέση μεταξύ των υποψηφίων δημοτικών συμβούλων του πρώτου επιλαχόντος συνδυασμού «.....» στην 1η Δημοτική Ενότητα, και εξελέγη πρώτος αναπληρωματικός δημοτικός σύμβουλος, ενώ ο αναιρεσίβλητος (.....) έλαβε 1356 σταυρούς προτίμησης και εξελέγη τακτικός δημοτικός σύμβουλος του ίδιου συνδυασμού στην 1η Δημοτική Ενότητα. Ο αναιρεσείων, με την ασκηθείσα ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά ένσταση, επεδίωξε να τροποποιηθεί η υπ' αριθμ. 6312/2010 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, να αναγνωρισθεί (αφού προσμετρηθούν μεν υπέρ αυτού 70 επιπλέον σταυροί προτίμησης, αφαιρεθούν δε από την εκλογική δύναμη του αναιρεσίβλητου 30 σταυροί προτίμησης ως εσφαλμένως προσμετρηθέντες) ότι έλαβε 1420 σταυρούς προτίμησης έναντι 1326 σταυρών που έλαβε ο αναιρεσίβλητος, προκειμένου να εκλεγεί τακτικός δημοτικός σύμβουλος. Ειδικότερα, ο αναιρεσείων ισχυρίστηκε ότι: Α) σύμφωνα με τα αναφερόμενα στον πίνακα γενικών αποτελεσμάτων, δεν έχει λάβει κανένα σταυρό προτίμησης στα υπ' αριθμ. 540, 584, 659, 665, 697, 710, 772, 853, 859, 862, 866, 867, 868, 870, 892 και 911 εκλογικά τμήματα, ενώ πράγματι έλαβε στο 540ο τμήμα 20 σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 4, 7, 9, 19, 20, 25, 34, 35, 39, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 53, 54, 59, 61 και 62 ψηφοδέλτια), στο 584ο τμήμα 8 σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 144, 146, 136, 110, 46, 44, 41 32 ψηφοδέλτια), στο 659ο τμήμα ένα σταυρό (αριθμός ψηφοδέλιου δεν αναφέρεται), στο 665ο τμήμα έξι σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 47, 48, 144, 150, 151, 184 ψηφοδέλτια), στο 697ο τμήμα ένα σταυρό (στο υπ' αριθμ. 41 ψηφοδέλτιο), στο

710ο τμήμα τρεις σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 22, 33, 56 ψηφοδέλτια), στο 741ο τμήμα δύο σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 35 και 106 ψηφοδέλτια), στο 772ο τμήμα τρεις σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 154, 176 και 180 ψηφοδέλτια), στο 853ο τμήμα δύο σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 4 και 10 ψηφοδέλτια), στο 859ο τμήμα ένα σταυρό (στο υπ' αριθμ. 29 ψηφοδέλτιο), στο 862ο τμήμα τέσσερις σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 20, 24, 28, 40 ψηφοδέλτια), στο 866ο τμήμα δύο σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 85 και 15 ψηφοδέλτια), στο 867ο τμήμα ένα σταυρό (στο υπ' αριθμ. 139 ψηφοδέλτιο), στο 868ο τμήμα δύο σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 138 και 157 ψηφοδέλτια), στο 870ο τμήμα ένα σταυρό (στο υπ' αριθμ. 18 ψηφοδέλτιο), στο 892ο τμήμα ένα σταυρό (στο υπ' αριθμ. 173 ψηφοδέλτιο), στο 911ο τμήμα δύο σταυρούς (στα υπ' αριθμ. 4 και 47 ψηφοδέλτια). Β) σύμφωνα με τα αναφερόμενα στον πίνακα γενικών αποτελεσμάτων έχει λάβει στο 558ο τμήμα 9 σταυρούς προτίμησης, ενώ πράγματι έλαβε 10 (στα υπ' αριθμ. 6, 10, 19, 21, 24, 28, 29, 32, 34, 39 ψηφοδέλτια), στο 585ο τμήμα 5 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 6 (στα υπ' αριθμ. 1, 50, 108, 62, 158, 163, ψηφοδέλτια), στο 604ο τμήμα 8 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 9 (στα υπ' αριθμ. 153, 117, 80, 61, 50, 45, 41, 12 και 2 ψηφοδέλτια), στο 617ο τμήμα 2 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 4 (στα υπ' αριθμ. 2, 126, 143, 154 ψηφοδέλτια), στο 631ο τμήμα 8 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 9 (στα υπ' αριθμ. 6, 35, 37, 46, 50, 60, 64, 67 ψηφοδέλτια), στο 635ο τμήμα 4 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 5 (στα υπ' αριθμ. 97, 96, 89, 87, 86 ψηφοδέλτια), στο 680ο τμήμα 2 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 3 (στα υπ' αριθμ. 194, 19, 81 ψηφοδέλτια), στο 820ο τμήμα 3 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 4 (στα υπ' αριθμ. 95, 113, 194, 172 ψηφοδέλτια), στο 909ο τμήμα 1 σταυρό, ενώ πράγματι έλαβε 2 (στα υπ' αριθμ. 27, 97 ψηφοδέλτια). Γ) σύμφωνα με τα αναφερόμενα στον πίνακα γενικών αποτελεσμάτων, ο αναιρεσίβλητος έλαβε στο 528ο τμήμα 15 σταυρούς προτίμησης, ενώ πράγματι έλαβε 14 (στα υπ' αριθμ. 198, 179, 164, 152, 139, 99, 94, 89, 58, 49, 47, 46, 41, 32 ψηφοδέλτια), στο 530ο τμήμα 20 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 19 (στα υπ' αριθμ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 39, 41, 43, 46, 47, 84, 86, 88, 90, 132, 133 ψηφοδέλτια), στο 531ο τμήμα 19 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 17 (στα υπ' αριθμ. 107, 101, 97, 94, 93, 91, 88, 85, 83, 82, 81, 79, 78, 77, 74, 70, 66 ψηφοδέλτια), στο 545ο τμήμα 10 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 9 (στα υπ' αριθμ. 179, 130, 86, 85, 113, 151, 3, 97, 91 ψηφοδέλτια), στο 598ο τμήμα 11 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 10 (στα υπ' αριθμ. 100, 122, 126, 88, 2, 26, 215, 186, 135, 146 ψηφοδέλτια), στο 608ο τμήμα 9 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 8 (στα υπ' αριθμ. 44, 60, 113, 125, 143, 170, 186, 187 ψηφοδέλτια), στο 611ο τμήμα 10 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 9 (στα υπ' αριθμ. 129, 131, 109, 86, 46, 33, 32, 3, 1 ψηφοδέλτια) στο 612ο τμήμα 6 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 5 (στα υπ' αριθμ. 145, 61, 58, 56, 8 ψηφοδέλτια), στο 624ο τμήμα 5 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 1 (στο υπ' αριθμ. 74 ψηφοδέλτιο), στο 626ο τμήμα 4 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 3 (στα υπ' αριθμ. 3, 42, 48 ψηφοδέλτια), στο 628ο τμήμα 9 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 8 (στα υπ' αριθμ. 50, 55, 92, 95, 145, 179, 182, 183 ψηφοδέλτια), στο 629ο τμήμα 9 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 7 (στα υπ' αριθμ. 73, 78, 95, 100, 111, 117, 120 ψηφοδέλτια), στο 630ο τμήμα 9 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 8 (στα υπ' αριθμ. 3, 7, 17, 29, 35, 36, 39, 47 ψηφοδέλτια), στο 634ο τμήμα 4 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 3 (στα υπ' αριθμ. 21, 18, 44 ψηφοδέλτια), στο 700ο τμήμα 3 σταυρούς, ενώ δεν έλαβε κανένα, στο 912ο τμήμα 2 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 1 (στο υπ' αριθμ. 47 ψηφοδέλτιο). Δ) στο 550ο εκλογικό τμήμα ο αναιρεσίβλητος έχει λάβει, σύμφωνα με τον πίνακα γενικών αποτελεσμάτων, 24 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 23 (στα υπ' αριθμ. 189, 185, 188, 177, 13, 23, 30, 51, 152, 59, 61, 62, 63, 68, 74, 76, 82, 147, 10, 105, 128, 139, 143 ψηφοδέλτια), δεδομένου ότι το υπ' αριθμ. 53 ψηφοδέλτιο, το οποίο φέρει σταυρό προτίμησης υπέρ αυτού, αντιστοιχεί στη 2η δημοτική κοινότητα, αντί της 1ης, στην οποία ανήκει το εν λόγω εκλογικό τμήμα, επομένως, το εν λόγω ψηφοδέλτιο προσμετράται μόνο υπέρ

του συνδυασμού, Ε) στο 824ο εκλογικό τμήμα ο αναιρεσίβλητος έχει λάβει, σύμφωνα με τον πίνακα γενικών αποτελεσμάτων, 4 σταυρούς, ενώ πράγματι έλαβε 3 (στα υπ' αριθμ. 77, 51, 32 ψηφοδέλτια), καθώς το (προσμετρηθέν υπέρ αυτού) υπ' αριθμ. 6 ψηφοδέλτιο φέρει σταυρό προτίμησης μεταξύ του ονόματος του αναιρεσίβλητου και του , επομένως δεν πρέπει να προσμετρηθεί υπέρ κανενός. ΣΤ) στα 641ο, 689ο, 729ο, 755ο εκλογικά τμήματα, ο αναιρεσίβλητος έχει λάβει, αντίστοιχα, σύμφωνα με τον πίνακα γενικών αποτελεσμάτων, 3, 2, 8 και 1 σταυρούς προτίμησης, ενώ πράγματι έλαβε αντίστοιχα 1 (στο υπ' αριθμ. 89 ψηφοδέλτιο), 1 (στο υπ' αριθμ. 185 ψηφοδέλτιο), 7 (στα υπ' αριθμ. 85, 63, 15, 122, 114, 191, 188 ψηφοδέλτια) και 0, δεδομένου ότι τα υπ' αριθμ. 78 και 25 ψηφοδέλτια του 641ου τμήματος, το υπ' αριθμ. 165 ψηφοδέλτιο του 689ου τμήματος, το υπ' αριθμ. 13 ψηφοδέλτιο του 729ου τμήματος, το υπ' αριθμ. 42 ψηφοδέλτιο του 755ου τμήματος φέρουν έκαστο - αντί του προβλεπόμενου ενός σταυρού - δύο σταυρούς υπέρ υποψηφίων λοιπών εκλογικών περιφερειών (ένας εκ των οποίων έχει τεθεί υπέρ του αναιρεσίβλητου), συνεπώς, τα ψηφοδέλτια αυτά έπρεπε να προσμετρηθούν μόνο υπέρ του συνδυασμού. Το δικάσαν διοικητικό πρωτοδικείο με την προσβαλλόμενη απόφαση έκρινε ότι οι υπό στοιχεία Α, Β και Γ κατηγορίες ισχυρισμών πρέπει να απορριφθούν ως αορίστως προβαλλόμενες, καθώς δεν μνημονεύεται στο δικόγραφο της ασκηθείσης ένστασης σε ποιο ακριβώς στάδιο της διαδικασίας (από την καταμέτρηση των σταυρών προτίμησης έως την καταχώρησή τους στα προβλεπόμενα βιβλία καθώς και στον τελικό πίνακα γενικών αποτελεσμάτων) εμφιλοχώρησαν τα σφάλματα στον υπολογισμό των σταυρών προτίμησης που πράγματι έλαβαν ο αναιρεσείων, καθώς και ο αναιρεσίβλητος. Εξάλλου, σύμφωνα με το διοικητικό πρωτοδικείο, ο υπό στοιχείο Δ ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης ουσιαστικής προϋπόθεσης, αφού από τον έλεγχο του εκλογικού υλικού προέκυψε ότι το υπ' αριθμ. 53 ψηφοδέλτιο του 550ου εκλογικού τμήματος δεν φέρει σταυρό προτίμησης υπέρ του αναιρεσίβλητου. Τέλος, από τον έλεγχο του εκλογικού υλικού προέκυψε, σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι ο (προσμετρηθείς υπέρ του αναιρεσίβλητου) σταυρός προτίμησης επί του υπ' αριθμ. 6 ψηφοδέλτιου του 824ου εκλογικού τμήματος δεν βρίσκεται μεν παραπλεύρως του ονόματος του αναιρεσίβλητου, δεδομένου, ωστόσο, ότι έχει τεθεί σε σημείο πλησιέστερο στο όνομα αυτού, σε σχέση με το όνομα του κάτωθι αναγεγραμμένου υποψηφίου Α. Βροντάκη, το διοικητικό πρωτοδικείο έκρινε ότι ορθώς ο επίδικος σταυρός προτίμησης προσμετρήθηκε υπέρ του αναιρεσίβλητου, απορριπτομένου του οικείου ισχυρισμού ως αβάσιμου. Με τα δεδομένα αυτά, το δικάσαν δικαστήριο έκρινε ότι παρέλκει η εξέταση των λοιπών (υπό στοιχείο ΣΤ) ισχυρισμών ως αλυσιτελών, δεδομένου ότι οι εν λόγω ισχυρισμοί, οι οποίοι αφορούν συνολικώς σε 5 σταυρούς προτίμησης υπέρ του αναιρεσίβλητου, δεν μεταβάλλουν και αληθείς υποτιθέμενοι τη σειρά κατάταξης των διαδίκων, καθώς η μεταξύ τους διαφορά ανέρχεται σε 6 σταυρούς. Με τις σκέψεις αυτές το Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά απέρριψε την ασκηθείσα από τον αναιρεσείοντα ένσταση στο σύνολό της καθώς και την ασκηθείσα από τον αναιρεσίβλητο αντένσταση.

5. Επειδή, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το δικάσαν διοικητικό πρωτοδικείο, κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 251 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97), που εφαρμόζεται εν προκειμένω κατά τη διάταξη του άρθρου 46 παρ. 2 του ν. 3852/2010, απέρριψε, μεταξύ άλλων, τις υπό στοιχεία Α, Β και Γ κατηγορίες ισχυρισμών του αναιρεσείοντος ως αόριστες, με την αιτιολογία ότι δεν μνημονευόταν στο δικόγραφο της ένστασης σε ποιο ακριβώς στάδιο της εκλογικής διαδικασίας εμφιλοχώρησαν τα επικληθέντα από αυτόν σφάλματα, μολονότι από τις ως άνω διατάξεις δεν απαιτείται η αναφορά στα εν λόγω στάδια, από το δικόγραφο, δε, της ένστασέως του προέκυψε ότι

αναφερόταν σε λάθη του πίνακα αποτελεσμάτων. Ειδικότερα, ο αναιρεσείων προβάλλει, με το εισαγωγικό δικόγραφο της υπό κρίση αιτήσεως, ότι επί του επίδικου ζητήματος υπάρχει αντίθεση της προσβαλλόμενης απόφασης προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και, συγκεκριμένα, προς τις υπ' αριθμ. 2501/2000 και 2488/2007 αποφάσεις αυτού. Όμως, οι αποφάσεις αυτές δεν αποτελούν νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας προς την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη. Και τούτο διότι, η πρώτη (2501/2000) των αποφάσεων αυτών αφορά διαφορετική από την κρινόμενη στην επίδικη υπόθεση περίπτωση και, δη, εμφιλοχώρηση σφάλματος κατά τη μεταφορά του αριθμού των ψήφων που έλαβε υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος από τα πρακτικά της εφορευτικής επιτροπής των επί μέρους εκλογικών τμημάτων στον οικείο γενικό πίνακα αποτελεσμάτων. Περαιτέρω, η δεύτερη, υπ' αριθμ. 2488/2007 επικαλούμενη, κατά τα ανωτέρω, απόφαση, αφορά παραπεμπτική απόφαση της πενταμελούς σύνθεσης του Γ' Τμήματος του Δικαστηρίου, μετά την οποία εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 834/2008 απόφαση της επταμελούς σύνθεσης και, με την οποία, κατ' επιβεβαίωση προηγούμενης νομολογίας του Δικαστηρίου (Σ.τ.Ε. 11/2004, 1773/2007, 3783/2007), κρίθηκε ότι για να είναι ορισμένοι οι λόγοι της ένστασης και, ως εκ τούτου, εξεταστέοι, πρέπει να εξειδικεύεται με αυτές το στάδιο της εκλογικής διαδικασίας στο οποίο παρεισέφρησε το επικαλούμενο σε κάθε περίπτωση σφάλμα. Στην υπό κρίση περίπτωση, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ακολούθησε τα νομολογιακά δεδομένα με ρητή παραπομπή στις προαναφερθείσες αποφάσεις με επανάληψη μάλιστα των ίδιων ακριβώς διατυπώσεων. Συνεπώς, ο ως άνω λόγος αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλονται τα αντίθετα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

6. Επειδή, περαιτέρω, προβάλλεται ότι το άρθρο 53 παρ. 3 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε τελικά από το άρθρο 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010, αντίκειται στα άρθρα 4, 20, 25, 26, 93, 95 και 100 του Συντάγματος και 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), δεδομένου ότι αφαιρεί από το διάδικο τη δυνατότητα να θέτει ζητήματα αντισυνταγματικότητας και, γενικά, να προβάλλει λόγους που συνδέονται με τον έλεγχο της ορθότητας των προσβαλλόμενων με την αίτηση αναιρέσεως αποφάσεων, όταν υπάρχει νομολογία του Δικαστηρίου που έχει κρίνει επί των τιθεμένων με την αίτηση νομικών ζητημάτων, στερώντας από το διάδικο το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας και αποκλείοντας διαφορετική κρίση του Δικαστηρίου, εν όψει της νομολογίας του, στα ζητήματα αυτά.

7. Επειδή, η προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 53 παρ. 3 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε τελικά από το άρθρο 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010, δεν αντίκειται στο Σύνταγμα. Και τούτο διότι, προβλέπεται μεν στην παρ. 1 περιπτ. β' του άρθρου 95 του Συντάγματος [όπως η περιπτ. αυτή αναθεωρήθηκε με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων] η αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας επί των αιτήσεων αναιρέσεως κατά των τελεσίδικων αποφάσεων των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, από τη διάταξη όμως αυτή δεν συνάγεται, εν όψει μάλιστα και της παρ. 4 του ίδιου άρθρου του Συντάγματος, ότι ο κοινός νομοθέτης, κατά την άσκηση της ρυθμιστικής του αρμοδιότητας κωλύεται να θεσπίσει, βάσει και μάλιστα αντικειμενικών κριτηρίων, δικονομικές προϋποθέσεις, όπως οι προδιαληφθείσες της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 3900/2010, που περιορίζουν τους λόγους παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες επί των τιθέμενων με την αίτηση νομικών ζητημάτων είτε δεν υπάρχει ακόμη νομολογία είτε υπάρχει αντίθεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προς την υπάρχουσα νομολογία του

Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανώτατου δικαστηρίου ή προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου.

Η θέσπιση των ως άνω δικονομικών προϋποθέσεων, αποβλέπει, στην αποσυμφόρηση του Συμβουλίου της Επικρατείας από μεγάλο αριθμό αναιρετικών δικών επί ζητημάτων που έχουν ήδη επιλυθεί και, στην ως εκ τούτου, εξυπηρέτηση του προορισμού του ως Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου, με την επιτάχυνση της απονομής της διοικητικής δικαιοσύνης, εφ' όσον, πάντως, επί των συγκεκριμένων κάθε φορά διαφορών, υφίσταται τελεσίδικη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας και διαφυλάσσεται, με τον τρόπο αυτό, το κατά το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος δικαίωμα στην παροχή εννόμου προστασίας από δικαστήριο (πρβλ. Σ.Τ.Ε. 1305, 1479, 2214/1997, 4134/2000 Ολομ.). Η διάταξη αυτή δεν προσκρούει ούτε στις διατάξεις του Συντάγματος με τις οποίες κατοχυρώνεται η αρχή της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1), η αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. β'), η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών (άρθρο 26) ούτε στις διατάξεις του Συντάγματος περί της οργανώσεως και δικαιοδοσίας των δικαστηρίων της χώρας (άρθρο 93) ή στις συνταγματικές διατάξεις περί Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (άρθρο 100). Αλλωστε, ο ν. 3852/2010 (Πρόγραμμα Καλλικράτης), που εφαρμόζεται εν προκειμένω, προβλέπει στην προπαρατεθείσα διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 50 αυτού, την άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας κατά των αποφάσεων που εκδόθηκαν επί διαφορών σχετικών με το κύρος των δημοτικών εκλογών από τα οικεία τριμελή διοικητικά πρωτοδικεία, κατ' επιταγήν του άρθρου 95 παραγρ. 1 περίπτωση β' του Συντάγματος. Περαιτέρω, η ως άνω διάταξη δεν προσκρούει ούτε στη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 (Α' 256), δεδομένου ότι η αμετάκλητη επίλυση των διαφορών σε σύντομο χρονικό διάστημα είναι σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου αυτού, ενώ, όπως έχει δεχθεί το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), λόγω της ιδιαίτερης φύσης του αναιρετικού δικαστηρίου οι προϋποθέσεις προσβάσεως σε αυτό μπορεί να είναι περισσότερο τυπικές (απόφαση του ΕΔΔΑ της 19ης Δεκεμβρίου 1997, 155/1996/774/975, Brualla Gmez de la Torre κατά Ισπανίας, σκέψη 38). Επί πλέον, ο νομοθέτης, κατά τη θέσπιση της διατάξης του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010, έλαβε υπόψη, όπως αναφέρεται στην οικεία αιτιολογική έκθεση, μεταξύ άλλων, και την ανάγκη ενότητας της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η μη επιδεχόμενη, βέβαια, αμφισβητήσεως αρχή, ότι η παγίωση της νομολογίας εξυπηρετεί την ασφάλεια δικαίου, που αποτελεί βασικό σκοπό της λειτουργίας του Συμβουλίου της Επικρατείας ως Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν σημαίνει ότι η διαφύλαξη της ενότητας της νομολογίας αποκλείει κάθε μελλοντική μεταβολή της λόγω γενικής ή ειδικής αλλαγής των συνθηκών υπό τις οποίες δόθηκε η συγκεκριμένη κάθε φορά ερμηνεία ή λόγω διαφορετικής ρύθμισης, από την αρμόδια προς τούτο νομοθετική εξουσία για το ήδη νομολογηθέν νομικό ζήτημα. Κατ' ακολουθίαν, οι περί του αντιθέτου προβαλλόμενοι λόγοι αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι.

8. Επειδή, όπως ήδη εκτέθηκε στη σκέψη 5, οι επικαλούμενες από τον αναιρεσείοντα με το εισαγωγικό δικόγραφο της υπό κρίση αιτήσεως αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν αποτελούν νομολογία του Δικαστηρίου προς την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη. Συνεπώς, εφ' όσον δεν συντρέχει εν προκειμένω, η προϋπόθεση παραδεκτού που τίθεται από τη διάταξη του άρθρου 53 παρ. 3 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010, ο λόγος αναιρέσεως περί εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής του άρθρου 251 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος. Περαιτέρω, οι προβαλλόμενοι με το δικόγραφο της υπό κρίση αιτήσεως

λόγοι αναιρέσεως, περί πλημμελούς ελέγχου του εκλογικού υλικού και περί αντιφάσεως στις κρίσεις του δικάσαντος δικαστηρίου ως προς τον έλεγχο του υλικού αυτού, πρέπει να απορριφθούν επίσης, ως απαράδεκτοι, λόγω μη προβολής ως προς τους λόγους αυτούς, των προϋποθέσεων παραδεκτού που τάσσει η προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 53 παρ. 3 του π.δ. 18/1989 (Σ.τ.Ε. 2242/2011 Επαμ., 2587/2011).

9. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, όπως συμπληρώνεται με το δικόγραφο προσθέτων λόγων, είναι απορριπτέα στο σύνολό της.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στον αναιρεσείοντα τη δικαστική δαπάνη του αναιρεσίβλητου, η οποία ανέρχεται στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 23 και 24 Μαΐου και 9 Ιουνίου 2011

Ο Πρόεδρος του Γ' Τμήματος

Η Γραμματέας

Γ. Σταυρόπουλος

Δ. Τετράδη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 15ης Νοεμβρίου 2012.

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος

Η Γραμματέας του Γ' Τμήματος

Μ. Βηλαράς

Δ. Τετράδη